

Dániel könyve – Százötvenhatodik rész

Dániel utolsó látomásának feltárása: millerita szemlélet a mai korra vonatkozó prófétai igazságokról

Jeff Pippenger

2024-03-24

Dániel utolsó látomásának vizsgálatát az Alfa és Ómega által szemléltetett alapelv alkalmazásával kezdjük, amely azt mutatja, hogy Ő a véget mindig a kezdettel azonosítja. Ezért Beltsazar, aki Dániel Dániel utolsó látomásának legelső versében, ugyanennek a látomásnak az utolsó szakaszában is megjelenik. Azonosítottuk, hogy Beltsazar Isten végidei szövetséges népét jelképezi, akik értik a „chazon”-t, a prófétai történelem látomását, amint azt az első versben a „dolog” szó képviseli. A prófétai történelemnek ez a látomása a Leviticus huszonhat „hét ideje”, amely kétezer-ötszázhusz évvel egyenlő. Beltsazar az első versben szereplő „látomást” is érti, amely a huszonháromszáz éves „mareh” látomás, és amely Krisztus hirtelen megjelenését jelképezi.

A tizenkettedik fejezetben Dániel az első angyal mozgalmát és a harmadik angyal mozgalmát is jelképezi, mert mindkét mozgalom beteljesíti a tíz szűzről szóló példázatot. A tizenkettedik fejezetben legalább öt olyan igazság található, amelyek a millerita mozgalom részét képezték, és olyan igazságokat képviselnek, amelyeket a harmadik angyal mozgalmának is meg kell tapasztalnia és meg kell értenie. Mindkét mozgalom beteljesíti a tíz szűzről szóló példázatot, és mindkét mozgalom bölcs szüzeinek meg kell érteniük ezt a prófétai ténytet. Mindkét mozgalomnak meg kell értenie azt az első prófétai igazságot, amelynek felismerésére Miller eljutott, amint azt Mózes harmadik könyve huszonhatodik fejezetének „hétszeres” kifejezése jelképezi. A másik három párhuzamos tapasztalat és megértés a fejezet utolsó néhány versében található.

És attól az időtől fogva, hogy a mindennapi áldozat megszüntetik, és a pusztító utálatosság felállítatik, ezerkétszázkilencven nap lesz. Boldog, aki vár, és megéri az ezerháromszázharmincöt napot. Te pedig menj el a vég idejéig; mert nyugalomra térsz, és a napok végén a te sorsodban fogsz megállani. Dániel 12:11–13.

Isten maradék népe a Jelenések könyvében három elsődleges prófétai jellemzővel rendelkezik. Megtartják Isten parancsolatait, birtokolják Jézus hitét, és vallják a prófétaság lelkét.

És ezt mondja nekem: Írd meg: Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára. És ezt mondja nekem: Ezek az Isten igaz beszédei. És leborultam a lábai előtt, hogy imádjam őt. Ő pedig ezt mondta nekem: Meglátsd, ne tedd; szolgatársad vagyok neked és a te atyádfiainak, akiknél megvan Jézus bizonyágtétele: az Istent imádd; mert Jézus bizonyágtétele a prófétaság lelke. Jelenések 19:9, 10.

A milleriták helyesen értették meg, hogy Dániel könyvében „a mindennapi” a pogányságot jelképezte, és hogy az az „idő”, amikor „a mindennapit” „elvették”, az 508. év volt. Ezen igazság elvetése annyit jelent, mint elvetni „Jézus bizonyágtételének” tekintélyét, amely „a prófétaság

Lelke”, mert a prófétaság Lelke világosan azonosítja, hogy a milleriták helyesen értették „a mindennapit”.

„Ekkor a „mindennapival” kapcsolatban azt láttam, hogy az „áldozat” szót emberi bölcsesség toldotta be, és az nem tartozik a szöveghez; továbbá hogy az Úr azoknak adta meg annak helyes értelmét, akik az ítélet órájának kiáltását hirdették. Amikor egység állt fenn, 1844 előtt, csaknem mindenki egyetértett a „mindennapi” helyes értelmezésében; 1844 óta azonban, a zűrzavarban, más nézeteket fogadtak el, és sötétség meg zűrzavar követte azt.” Review and Herald, 1850. november 1.

A milleriták megértették, hogy a pogányság ellenállása, amely a pápaság 538-ban bekövetkező hatalomra emelkedésével szemben állt, 508-ban eltávolított. A milleriták helyesen látták ezt, de megértésük korlátozott volt. Isten utolsó napi népe, akiket az első versben Beltsazar jelképez, fel fogja ismerni, hogy az 508-tól 538-ig terjedő időszak egy prófétai időszakot jelképez, amelynek előképe Krisztus történetében az a harminc esztendei előkészületi idő volt, amely megelőzte az Ő felhatalmazását a keresztségekor. Fel fogják ismerni azt is, hogy ez a prófétai időszak az 1776-tól 1798-ig terjedő prófétai időszakot is jelképezi, és hogy mindhárom időszak a százhuszonnégyezer pecsételésének idejét jelképezi, amely 2001. szeptember 11-én kezdődött, és a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvénynél zárul le.

A tizenkettedik fejezetben Dániel a milleritákat és azt az öt fontos igazságot és tapasztalatot jelképezi, amelyeknek meg kell ismétlődniük azokban, akiket Baltazar képvisel. A milleriták harmadik igazsága és tapasztalata „a ‘mindennapi’-ről alkotott helyes nézet, ... amelyet az Úr adott ... azoknak, akik az ítélet órájának kiáltását hirdették”. Ezen igazság elvetése Ellen White írásainak elvetését jelenti, amelyek a Prófétaság Lelke. A milleriták, valamint a harmadik angyal hírnökeinek negyedik igazsága és tapasztalata az ezerháromszázharmincöt év próféciaja, amely abban az évben kezdődött, amikor a „mindennapi”-t elvették, 508-ban.

508-cal kezdve az ezerháromszázharmincöt év 1843-hoz vezet, de nem pusztán 1843-hoz, mert a prófécia valójában 1843 legutolsó napját jelöli meg pontosan, mert ezt mondja: „Boldog, aki vár, és eljut az ezerháromszázharmincöt naphoz.” Az „eljut” szóként fordított héber szó a „naga”, és jelentése: „megérinteni” vagy „kezet tenni valamire”. A prófécia tehát ezt jelenti: „boldog, aki vár, és” megérinti, vagy kezét ráteszi 1843-ra.

A Millerita történelemben a várakozás áldása azoké a bölcs szüzeké volt, akik átérték az első csalódást, de vártak a késlekedő látomásra. Amikor a Milleriták a tíz szűzről szóló példázat és Habakuk könyve második fejezetének beteljesedéseként vártak a „késlekedő látomásra”, áldásban részesültek. Ebben a késedelmi időben akkor felismerték, hogy ők maguk teljesítik be a példázatot, és hogy a végén a látomás „szólni fog”. Késedelmi idejük és csalódásuk azon a téves azonosításon alapult, hogy a kétezer-háromszáz év 1843-ban ér véget, holott a látomás valójában 1844-re szólt. Csalódásuk azon tapasztalatukon alapult, amely akkor keletkezett, amikor az 1843. év Krisztus visszatérése nélkül ért véget. Csalódásuk, valamint az az áldás, amely azoknak hirdettetett, akik ezután a várakozás mellett döntöttek, mind teljesen az 1843. év legutolsó napján alapult, amely „érinti” vagy „eljut” 1844-hez.

Az első csalódás tapasztalata, mint a tíz szűzről szóló példázat beteljesedése, megértésre talál és megismétlődik azokban, akiket Beltaszár képvisel. Az ötödik igazság és tapasztalat, amelyet azok fognak felismerni, akiket Beltaszár képvisel, az lesz, hogy „a napok végén” Dániel „felkel az ő osztályrészében”.

„Dániel azóta áll a maga helyén, hogy a pecsét eltávolított, és az igazság világossága az ő látomásaira ragyogott. A maga helyén áll, hordozva a bizonyágtételt, amelynek a napok végén kell megértetnie.” Sermons and Talks, 1. kötet, 225–226.

A milleriták átértékelték azt a megtisztulási folyamatot, amelyet a Dániel könyvéből származó ismeret gyarapodása vitt véghez, amikor az 1798-ban felnyitott. Azok, akiket Beltsazar jelképez, át fogják élni azt a megtisztulási folyamatot, amelyet a Dániel könyvéből származó ismeret gyarapodása visz véghez, amikor az 1989-ben felnyitott. Meg fogják érteni azt is, hogy Dániel könyvének különleges szerepe van a száznegyvennégyezer elpecsételésében.

„Amikor Isten különleges feladatot bíz egy emberre, akkor annak meg kell állnia a maga sorsrészében és helyén, miként Dániel is tette, készen arra, hogy válaszoljon Isten hívására, készen arra, hogy betöltsen az Ő szándékát.” Manuscript Releases, 6. kötet, 108.

Egykori laodiceabeliekként a Béltsazárral jelképezettek fel fogják ismerni, hogy a végső megújulás Dániel és a Jelenések könyve által valósul meg, amelyek ugyanaz a könyv.

„Amikor Dániel és a Jelenések könyvét jobban megértik, a hívóknak egészen más vallásos tapasztalatuk lesz... A Jelenések tanulmányozásából bizonyosan egy dolog megérthető lesz: hogy az Isten és népe közötti kapcsolat szoros és határozott.” The Faith I Live By, 345.

Mint egykori laodiceaiak, fel fogják ismerni laodiceai állapotukat, és fel fogják ismerni, hogy lelkileg éppoly halottak voltak, mint a száraz csontok völgye; és a halott és elveszett állapotukra vonatkozó egyenes bizonyágtételre válaszul fel fogják ismerni, hogy elsőrendű szükségük az, hogy életre keljenek.

„A valódi istenfélelem feléledése közöttünk minden szükségletünk közül a legnagyobb és legsürgetőbb. Ennek keresése legyen a legelső feladatunk.” Selected Messages, 1. könyv, 121.

A Biblia ígérete szerint aki keres, talál, és a Szentlélek ezután elvezeti őt annak megértésére, hogy a Dániel és a Jelenések könyve idézi elő a szükséges megújulást.

„Amikor mi mint nép megértjük, mit jelent számunkra ez a könyv, nagy ébredés lesz látható közöttünk.” Testimonies to Ministers, 113.

Dániel utolsó látomásának vége, amint azt a tizenkettedik fejezet bemutatja, azonosítja azt a tapasztalatot, amely létrehozta Isten végidőbeli szövetséges népét, amint azt Beltsazar jelképezi az utolsó látomás első versében. Ott Dániel, Beltsazárként ábrázolva, megérti mind a kétezer-háromszáz évről szóló belső látomást, mind a kétezer-ötszázhusz évről szóló külső látomást. Megérti a „dolgot” és a „látomást”. Megérti a chazon látomást és a mareh látomást. Megérti a szentély és a sereg megtaposását, valamint a szentély és a sereg helyreállítását. Megérti mind az Ulai, mind a Hiddekel folyónál adott látomásokat.

Ezt a tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

„Isten Igéjének sokkal behatóbb tanulmányozására van szükség; különösen Dániel könyvének és a Jelenéseknek kell olyan figyelmet szentelnünk, amilyenre munkánk történetében még soha nem került sor. Bizonyos vonatkozásokban kevesebbet mondhatunk a római hatalomról és a pápaságról; de fel kell hívnunk a figyelmet arra, amit a próféták és az apostolok Isten Szentlelkének ihletése alatt megírtak. A Szentlélek úgy alakította a dolgokat, mind a prófécia adásában, mind a bemutatott eseményekben, hogy arra tanítson: az emberi tényezőnek rejtve kell maradnia, Krisztusban elrejtve, míg a menny Ura, Istene és az Ő törvénye magasztaltassék fel. Olvassátok Dániel könyvét. Idézzétek fel pontról pontra az ott ábrázolt királyságok történetét. Szemléljétek az államférfiakat, a tanácsokat, a hatalmas seregeket, és lássátok meg, miként munkálkodott Isten, hogy megalázza az emberek kevélységét, és a földre sújtsa az emberi dicsőséget....”

„A világosságot, amelyet Dániel Istentől kapott, különösképpen ezekre az utolsó napokra adta. Azok a látomások, amelyeket az Ulaj és a Hiddekel partján, Sineár nagy folyóinál látott, most teljesebben vannak, és mindazok az események, amelyekről jövőndölés adatott, hamarosan bekövetkeznek.

„Tekintsük a zsidó nemzet körülményeit abban az időben, amikor Dániel próféciái adattak.”

„Fordítsunk több időt a Biblia tanulmányozására. Nem értjük úgy az Igét, ahogyan kellene. A Jelenések könyve azzal a felszólítással nyílik meg előttünk, hogy értsük meg a benne foglalt tanítást. »Boldog, aki olvassa, és akik hallgatják e prófétálás beszédeit – jelenti ki Isten –, és megtartják azokat, amelyek abban meg vannak írva: mert az idő közel van.« Amikor mi, mint nép, megértjük, mit jelent számunkra ez a könyv, nagy ébredés lesz látható közöttünk. Nem értjük teljesen a benne tanított leckéket, annak ellenére sem, hogy azt a parancsot kaptuk, hogy kutassuk és tanulmányozzuk azt.”

„A múltban tanítók kijelentették, hogy Dániel könyve és a Jelenések könyve lepecsételt könyvek, és a nép elfordult tőlük. A fátylat, amelynek látszólagos titokzatossága sokakat visszatartott attól, hogy felemeljék azt, Isten tulajdon keze vonta el Igéjének e részeiről. Maga a „Jelenések” elnevezés is ellentmond annak az állításnak, hogy ez lepecsételt könyv. A „Jelenések” azt jelenti, hogy valami fontos dolog kijelentetik. E könyv igazságai azokhoz szólnak, akik ezekben az utolsó napokban élnek. Mi ott állunk, hogy a fátyol el van távolítva a szent dolgok szent helyén. Nem szabad kívül maradnunk. Be kell lépnünk, nem könnyelmű, tiszteletlen gondolatokkal, nem elhamarkodott léptekkel, hanem tisztelettel és istenfélelemmel. Közeledünk ahhoz az időhöz, amikor a Jelenések könyvének próféciái be fognak teljesedni....”

„Nálunk vannak Isten parancsolatai és Jézus Krisztus bizonyágtétele, amely a prófétaág lelke. Felbecsülhetetlen drágakövek találhatók Isten igéjében. Akik kutatják ezt az igét, őrizték meg elméjüket tisztán. Sohase engedjenek a romlott étváagnak sem evésben, sem ivásban.”

„Ha ezt teszik, az agy összezavarodik; képtelenek lesznek elviselni annak a mélyreható kutatásnak a megterhelését, amely szükséges ahhoz, hogy feltárják azoknak a dolgoknak a jelentését, amelyek e föld történelmének záró jeleneteire vonatkoznak.”

„Amikor Dániel és a Jelenések könyveit jobban megértik, a hívőknek egészen más vallásos tapasztalatban lesz részük. Olyan bepillantásokat nyernek a menny nyitott kapuiba, hogy szívükre és elméjükre mélyen rányomja bélyegét az a jellem, amelyet mindenkinek ki kell fejlesztenie ahhoz, hogy elnyerje azt a boldogságot, amely a tiszta szívűek jutalma lesz.

„Az Úr megáld mindazokat, akik alázatosan és szelíden igyekeznek megérteni azt, ami a Jelenések könyvében kinyilatkoztatott. Ez a könyv oly sok mindent tartalmaz, ami az örökkévalóság ígéretével teljes és dicsőséggel teljes, hogy mindazok, akik komolyan olvassák és kutatják, részesülnek abban az áldásban, amely azoknak szól, „akik hallják e prófétálásnak beszédeit, és megtartják azokat, amelyek abban megírattak.””

„A Jelenések könyvének tanulmányozásából bizonyosan egy dolog megérthető lesz: hogy Isten és népe közötti kapcsolat szoros és határozott.”

Csodálatos kapcsolat látható a menny világegyeteme és e világ között. A Dánielnek kijelentett dolgokat később kiegészítette a Jánosnak, Patmosz szigetén adott kijelentés. E két könyvet gondosan kell tanulmányozni. Dániel kétszer is megkérdezte: Meddig tart még az idők vége?

„És hallottam, de nem értettem; akkor ezt mondtam: Ó, Uram, mi lesz ezeknek a vége? Ő pedig ezt mondta: Menj el, Dániel, mert e szavak be vannak zárva és le vannak pecsételve a vég idejéig. Sokan megtisztulnak, megfehéřítetnek és megpróbáltatnak; de a hitetlenek hitetlenül cselekszenek, és a hitetlenek közül senki sem érti; az értelmesek azonban megértik. És attól az időtől fogva, hogy a mindennapi áldozat elvételik, és felállítatik a pusztító utálatosság, ezerkétszázkilencven nap lesz. Boldog, aki vár, és megéri az ezerháromszázharmincöt napot. Te pedig menj el a vég felé; mert nyugodni fogsz, és felkelsz a te osztályrészedre a napok végén.”

„Júda törzsének Oroszlánja volt az, aki feltörte a könyv pecsétjeit, és Jánosnak kinyilatkoztatást adott arról, aminek ezekben az utolsó napokban kell megtörténnie.

„Dániel kijelölt helyén állt, hogy bizonyosságot tegyen, amely le volt pecsételve a vég idejéig, amikor az első angyal üzenetét hirdetni kell világunknak. Ezek a dolgok végtelen jelentőségűek ezekben az utolsó napokban; de míg »sokan megtisztulnak, megfehéřednek és megpróbáltatnak«, »az istentelenek istentelenül cselekszenek; és az istentelenek közül senki sem fogja megérteni«. Milyen igaz ez! A bűn Isten törvényének áthágása; és azok, akik nem fogadják el a világosságot Isten törvényére vonatkozóan, nem fogják megérteni az első, a második és a harmadik angyal üzenetének hirdetését. Dániel könyve a Jánosnak adott kijelentésben feltárul, és előrevezet bennünket e föld történelmének utolsó jeleneteihez.

„Testvéreink tartsák-e emlékezetükben, hogy az utolsó napok veszedelmei között élünk? Olvassátok a Jelenések könyvét Dániellel összefüggésben. Tanítsátok ezeket a dolgokat.”
Testimonies to Ministers, 112–115.